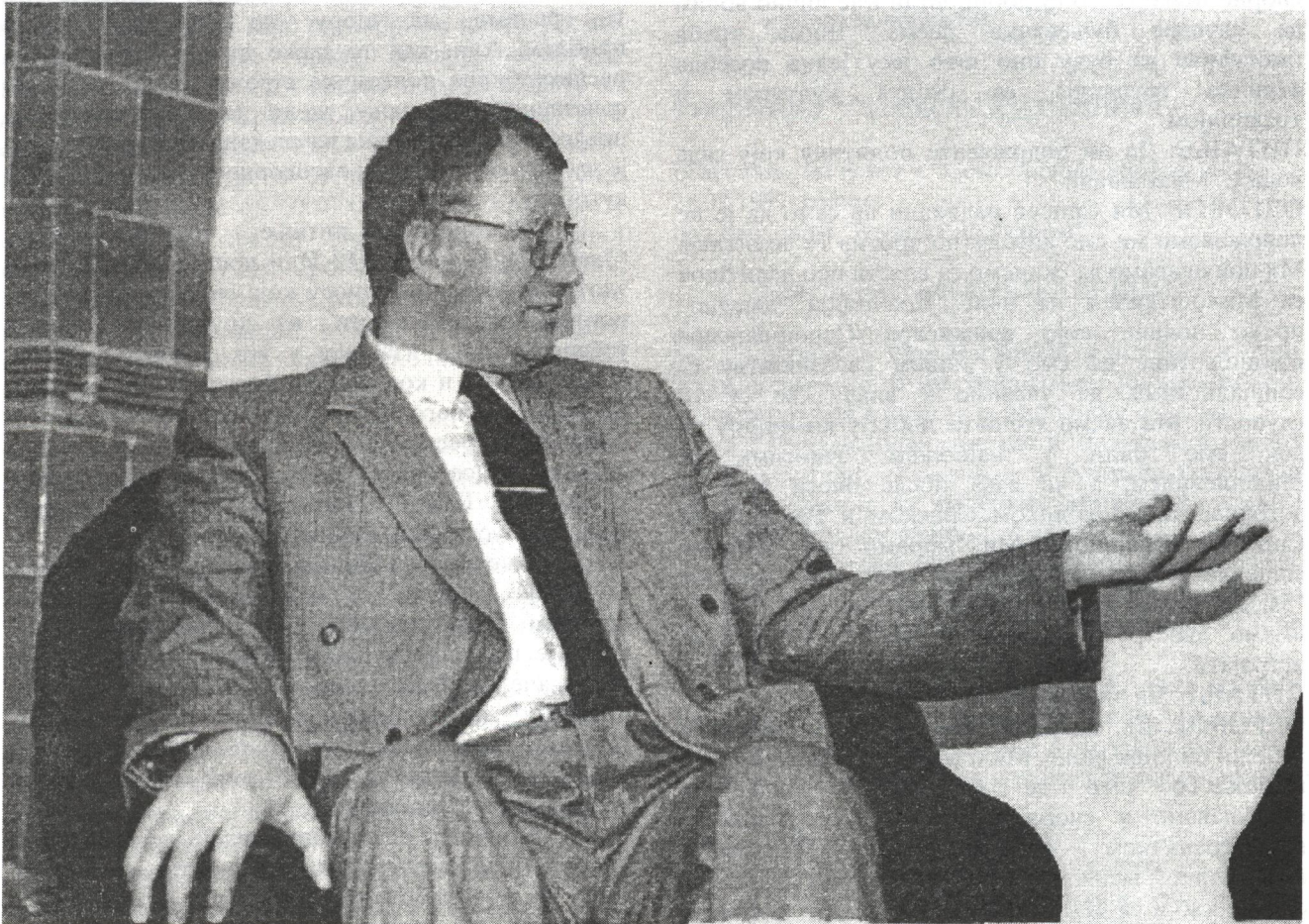

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА СОМБОР

СОМБОР, Март 1997. ГОДИНА VIII број 361
Цена 1 динар

ГОСТОВАЊЕ ПРЕДСЕДНИКА ШЕШЕЉА У СОМБОРУ

Гостовање Председника Шешелја ових дана у Сомбору и његов наступ на ТВ-Сомбор разрешио је многе дилеме око тога да ли се нешто променило у Српској радикалној странци. Својим гостовањем Др. Шешелј је то најбоље и показао и уверио неверне ****Томе**** да је основни и приоритетни циљ СРС то да Српски народ коначно мора добити Српску државу која подразумева све Српске територије и то: Србију, Српску Црну Гору, Републику Српску, као и Републику Српску Крајину. Од тог циља СРС никада неће одустати и бориће се свим политичким и демократским методама пред међународним институцијама свјетских моћника. Зато Југославију и признајемо само као прелазно решење да не би тражили континуитет признавања Србије пред свјетским непријатељима, јер би се у том случају Србија свела на Београдски пашалук. Е такву жељу Слободана

неће остварити Српски народ предвођен једином Патриотском и Националном Странком Српском Радикалном Странком.

Излажући национални, политички, економски, културни и социјални програм Странке Др. Шешелј је те ноћи добио много питања. На сва питања није могао одговорити због комерцијалне ограничености програма, мада је емисија добром вољом и разумевањем њеног директора и била продужена. На нека питања која су посебно актуелна за ову средину Др. Шешелј је наравно дао и директне одговоре.

ПИТАЊЕ: Шта Др. Шешелј мисли о грбу у Сомбору и коалицији ****заједно****?

ОДГОВОР: Ова тренутна власт већсе експонирала као антисрпска, непријатељска. Чујем да враћа неке аустроугарске симболе, некакав грб који има и усташка обележја.

ОДГОВОР: Када помињете странку Беле Тонковића да вам одмах кажем да тамо има много несрећних људи који се изјашњавају као Хрвати. То су уствари буњевци и шокци које је комунистички режим пола века присиљавао да се тако изјашњавају. Они су сада у ситуацији да вештачки припадају једном у суштини геноцидном народу. Хрвати као народ су у целини злочиначки народ. Још су Хитлерови официри писали у Берлин да су запрепаштени шта све пада на памет Хрватима и какве злочине чине Србима. Буњевци и Шокци су Срби католичке вероисповести и ми са њима ништа спорно немамо. То су добри људи и ја лично волим да слушам буњевачке песме. Њима треба омогућити да буду оно што јесу једна посебна етничка групација са својом културом и традицијом.

ПИТАЊЕ: Да ли подржавате политику коју сада води С. Милошевић?

ОДГОВОР: Ми Српски радикали не само да је не подржавамо ми смо апсолутно против те политике. Ми покушавамо да скинемо са власти цео леви блок са Милошевићем на челу. Коалиција "заједно" преко новина које финансира Сорослансира измишљотине да смо у тајном савезништву са социјалистима, да улазимо у владу... све су то глупости. Ми нисмо хтели са њима у коалицију ни док смо били у најбољим односима са Милошевићем, а не сада после овога што се догодило са Републиком Српском и Републиком Српском Крајином. Ми морамо да оборимо социјалисте али исто тако да спречимо коалицију "заједно" да се власти дочепа. Ми тако пред собом имамо двоструки задатак и ми ћемо на томе истрајати.

ПИТАЊЕ: Да ли Мађари могу бити у СРС?

ОДГОВОР: Да, ми у СРС имамо много Мађара и желели би јоши више. Ми о Мађарима мислимо све најбоље. То што се са ДЗВМ политички препуцавамо и споримо па то је нормално у вишестраначком систему. Са Мађарском националном мањином у целини желимо што боље односе као и са Мађарском државом. Ми смо међу нашим добровољцима имали Мађара који су погинули борећи се за Српски народ и ми то никада нећемо заборавити. Они су један цивилизован европски народ, живимо овде заједно и тако треба и да остане.

Пошто је после гостовања Председника Шешеља на ТВ-Сомбор уследио већи број позива у наше канцеларије да се емисија репризира то је и учињено дана 03.03.1997. год. Цео Сомборски Округ није имао замерке ни примедбе на одговоре Др. Шешеља осим једног "суграђанина" чије име је ИСА БАСАРИЋ. Његове "замерке" као и објашњење професору у целисти објављујемо под насловом

Реаговања ГРАЂАНА СОМБОРА НА ГОВОР ДР. ШЕШЕЉА НА ТВ-СОМБОР

О "ГЕНОЦИДНИМ" НАРОДИМА И НЕОДГОВОРНИМ ПОЛИТИЧАРИМА

ВОЈВОДА ПО СТАРОМ

"Хрвати су у суштини, геноцидан народ"

изјави пре неко вече на ТВ-Сомбор Војислав Шешељ, председник СРС. Интересантно је да на то до данас није реаговао нико од тзв. ****независних интелектуалаца****(има ли их?), нити иједна од демократских институција, организација или партија у Сомбору. Разлози нереаговања могу бити различити - страх, прећутно одобравање или, просто, незамерање, у стилу - шта ме брига, није поменут МОЈ народ.

Да је изјаву дао некакав Пера из Чантавира, Лаза из Фекетића или Тоза из моје ****Селенче****, и то, рецимо, на шору, не би био толики проблем... Али, кад то каже путем медија лидер респектабилне политичке странке, човек који, по сопственом признању, жели да се кандидује за председника Републике на следећим изборима, онда је ту реч о крајњој неодговорности и политичком аутоголу.

Поставља се питање - има ли, заиста, ****геноцидних народа****? Или постоје само хуље и злотовори у сваком народу које сплетом несрећних историјских околности, из друштвеног талоба узбуркане воде избацују у врх власти, где они, дубоко лично и колективно фрустрирани, траже и проналазе најпогодније објекте на које би усмерили сопствену агресивност. По правилу, то су слаби и немоћни да се бране, па су тако на мети бивали Индијанци, Црнци, Цигани, а богоми и Срби, Хрвати, Муслимани, Мађари...

Ако војвода Шешељ заиста МИСЛИ то што ГОВОРИ, питам се како намерава да реши проблем ****геноцидних**** му суграђана, Хрвата, којих је поприличан број у Земуну, граду чији је градоначелник? Хоће ли их у гета, по ****кратком поступку**** или ће бити примењене реторзије и тзв. ****хумана пресељења**** на глобалном, државном нивоу, ако, рецимо, једног дана он победи на изборима за председника?

Покушај реализације идеје о ****етничкој чистоти**** државе коштао је и кошта много крви, зноја и суза творевине никле из пепела СФРЈ. Нарочито су пострадали Срби, Хрвати и Муслимани, и то понајвише заслугом хуља и злотора у сопственим редовима. (****Криви смо ми што смо их пустили!****) Осиромашени, обезнањени, слуђени, неповратно покрадени, јошувек кусамо чорбу коју су нам ти исти запржили.

Ширење ксенофобије, мржње и агресивности према другим људима и народима услед личне фрустрације нечастан је и ђавољи посао, који ће нас вратити у потпуну изолацију од стране напредног, демократског и богатог света.

Стога, мачимо се прича о некаквим "геноцидним" народима, они, просто, не постоје. Постоје само неодговорни појединци.

Иса Басарић

УРЕДНИКУ "СОМБОРСКИХ НОВИНА"

Српска радикална Странка, окружни одбор у Сомбору

РЕАГОВАЊЕ

На текст "Војвода по старом" ("Сомборске новине", страна 3., 28.02.1997. године)

ВОЈВОДА СЕ ЗАИСТА НИЈЕ ПРОМЕНИО

У тексту "Војвода по старом", помоћник уредника сомборског локалног листа на невешт начин покушава да полемиче са Др. Војиславом Шешељем, председником Српске радикалне странке о томе да ли су Хрвати геноцидан народ.

"Манимо се прича о некаквим "геноцидним" народима, они просто не постоје. Постоје само неодговорни појединци" - каже у свом тексту невешти послушник - новинар Иса Басарић.

Непознавање елементарних историјских чињеница не оправдава никога, а посебно не новинара на једном тако одговорном месту. Да сте желели да сазнате праву истину, новинаре Басарићу, могли сте ту, у нашем шору да сазнате од двадесетак хиљада Срба избеглих из Хрватске шта су им радиле "мирољубиве" комшије у Книну, Лици, на Банији? Да ли су неодговорни појединци протеривали више од 600.000 Срба из Хрватске у овом рату? Да ли су неодговорни појединци починили масакре над Србима у Медачком Цепу, Паулин Двору, Сарвашу, Мирковцима? Да ли су неодговорни појединци, у августу 1995. године, мучки бомбардовали ојађену колону од 200.000 Срба када је ишла према Србији?

И који се то одговорни појединац у Хрватској оградио од оваквих злодела? До сада ниједан. И да ли се тада огласио и неко од "мирољубивих" Хрвата који живе са нама?

Кажете новинару Басарићу да "покушај реализације идеје о "етничкој чистоти" државе коштао је много крви, зноја и суза творевине никле из пепела СФРЈ". "Нарочито су", констатујете у свом тексту, "пострадали Срби, Хрвати и Муслимани". То је двоструко погрешно. Јер се стварање етничке државе Хрватске није завршило само на покушају. Она сада јесте етнички готово чиста. Преостало је шачица ојађених Срба у Сремско-барањској области. Зашто са Туђманом не полемичете о томе?

Увредљиво је што на исту страну страдалих народа стављате Србе и Хрвате. Срби су у овом рату доживели јошједан геноцид од Хрвата и Муслимана. После ових догађаја, после Јасеновца заиста је срамотно изједначавати жртве и злочинце.

И није то ширење мржње према другим народима, то је само памћење и непрштање онога што је учињено српском народу. Није логично ни то што новинар Басарић полемиче са једном странком, како и сам каже "респектибилном", а да то, поводом изјаве Др. Шешеља није учинила ниједна друга странка. То је крајње злонамерно од новинара Басарића. Нас то и не чуди јер знамо да је свршени студент марксизма, окорели комуниста, којима ништа није свето.

Чуди то што главни уредник "Сомборских новина" штампа један овакав текст пре него што се рецимо, озбиљно писало у име редакције о грбу чија најављена промена (враћање аустро-угарског грба) већдуго узнемирава пажњу Сомбораца.

Зар тако треба да изгледају "објективне", "свету доступне" и "отворене" **Сомборске новине"? Зар је то оно што нам нуди нова "демократска" власт у Сомбору.

На крају, господи-друже Басарићу откуда Вам право, да потцењујете професора, доктора и провереног патриоту Др. Војислава Шешеља. Свидело се то Вама или не, иза њега стоји једна четвртина бирача ове државе, а на следећим изборима, то се већсада види наших присталица биће јошвише, али наравно не на штету других народа како Ви то желите да прикажете.

Сомбор, 04.03.1997. год.

Стеван Кесејић

Председник окружног одбора СРС
и савезни посланик

УРЕДНИКУ "СОМБОРСКИХ НОВИНА "

Реаговање на текст у "Сомборским новинама" од 28.02.1997. године
под насловом "Војвода по старом"

ИСА НИЈЕ НАУЧИО ЛЕКЦИЈУ

Новинар Иса Басарић је у тексту са пуно жучи полемисао са Др. Војиславом Шешељем који га нити познаје а нити га је било чиме изазвао.

Извлачећи из контекста Шешељевог говора на ТВ-Сомбору "Хрвати су у суштини геноцидан народ", новинар ту реченицу користи на сасвим непрофесионалан начин.

Користећи се историјским чињеницама, Јасеновца, а затим (ако господин није проучавао историју) данашњи егзодус Срба вероватно му није далеко од очију и ума.

Геноцид који је извршен над српским народом на Банији, Кордуну, Лици, Далмацији говори о томе да се овде ради о аргументима а не о произвољној изјави Председника Српске радикалне странке.

Што се тиче "демократског" света за који се залаже Иса, плашимо се да долази из кухиње која је све ово Србима и закувала. Не треба се бојати Срба и тога да ће они извршити етничко чишћење, јер да су то они хтели учинили би упоредо са Хрватском државом која је тај посао увелико обавила.

Ми Срби живимо једнако добро и са Буњевцима, Шокцима, Мађарима и другим националним мањинама, те Исино посипање пепелом за "јадним" Хрватима заиста делује смешно и тужно.

Зар Исо сматра да је прогон преко 600.000 Срба, зверско убијање над хиљадама Срба могли да учине појединци неодговорних.

Што се тиче "хуља и злотора" адреса им, господин Исо не станује у Србији, Ви би морали знати ако сте већизучавали марксизам, да се жртве чак ни по Вашем учењу не стављају у исти кошар са починитељима.

Откуд Вам право да као новинар који живите у СР Југославији, поистовећујете Србе са Хрватима па и Муслиманима који су извршили сецесију од Вама вољене СФРЈ.

Ми Срби који живимо у Војводини не желимо, а у то будите убеђени да нећемо доживети судбину Срба из Републике Српске Крајине, па макар Ви померали културну Европу и до самог Црног мора.

И куд башударисте на како Ви кажете војводу, човека којег сте Ви из Ваших уста величали када је стао у одбрану српских земаља западно од Дрине. И тада је Др. Војислав Шешељ говорио да имамо посла са геноцидним народом Хрватима.

Да ли лекција коју сте тада учили, толико различита од данашње коју желите нама српским националистима да делите?

Успут немојте потцењивати ни Ваше комшије из шора, Перу, Лазу, Тозу, а ми би додали Јаноша, Иштвана, Лацику, можда они другачије и разумније мисле од Вас.

Сомбор, 05.03.1997. год.
Месни одбор СРС Стапар

Реаговања гледалаца ТВ-Сомбора, после гостовања Председника Српске радикалне странке, наставља се и даље. Наступ Др. Војислава Шешеља на сомборској телевизији, ставио је у други план, сва остала политичка збивања па су те ноћи 19. фебруара утихнуле и ****пиштаљке**** коалиције ****заједно****. Гледаоци, у великом броју, називају ТВ кућу, позиви су свакодневни и у просторије СРС у Сомбору, са захтевом да се репризира гостовање Др. Војислава Шешеља на телевизији.

Вероватно подстакнута том емисијом, једна гледатељка нам је послала писмо чији текст у целости објављујемо:

"Нашој Српској радикалној странци, поклањам неколико стихова, иако неука у томе, написала сам их срцем, вама који сте велики патриоти, који се сем Бога, никога не бојите.

1.

Ој Шешељу дико наша
пуна нам је боли чаша,
сваким даном мање хлеба,
па ваљда то "тако треба"

2.

Еј ми Срби дођимо свести
јер ће све нас мрак појести.
За будућност поколења,
не падајмо на колена.

3.

Радикале многи воле
и за њих се Богу моле,
Војиславе наша дико
из народа Ти си нико.

4.

Сви наши храбри људи,
Томислав је у том први.
Криминалце редом дави,
на сметлиште све их стави.

5.

Шта то хоће радикали?
Пуно зноја, много рада,
да не буду деца гладна
да не буде страховлада.

6.

Странко наша, наша мати,
народ ће те подржати.
Радикал ће на власт доћи
ни година неће проћи.

Радикална странко мила, за Србију увек
била
српски народ тебе воли, зата Војо ти се
бори.

Србија ће вечно сјати, на ТРОН мора
Шешељ стати.

Целом земљом то се сада пева, створићемо
Србију до неба.

С љубављу Ваша
Сомборка мајка и бака

У ВРТЛОГУ ДУХА И МАТЕРИЈЛНОГ ДОБРА ШТА ЈЕ ИСТИНА?

Јошу Старом веку човеков дух почиње да интересује праузрок света и ствари у њему. Овај дух почиње да се занима материјом и обликом света и ствари у њему. На размишљање га побуђује вечна промена и кретање те постаје љубопитан према пространству и ширини небеској, а поврх свега тога не може да остане равнодушан према збивању природних појава. Већкод првих мислилаца налазимо покушаје да реше ова питања да би задовољили свој дух те зато имамо много претпоставки о основној материји овога света која условљава све што се збива. Решавајући појаве око себе и давајући им узрок и циљ, запитао се како и на који начин све он то зна да је то тако а не другачије и таквим питањем човек је почео да се интересује самим собом. Од многих проблема које је пронашао у себи и који га је највише заинтересовао а који и до данас није решио јесте, душа човекова. О томе зашто је названа душа, сам Платон у свом Кратилу каже: "Мислим да су они који су је назвали душа учинили то стога што је она, кад приступи телу, за њега основа живота тиме што му даје снагу дисања и што га оживљавањем освежује, док је тело подвргнуто пропасти и уништењу кад га остави та освежавана снага" (399 д.). На основу овога може се извести закључак, по Платону, да је душа вечна као идеје, јер је и пре доласка у тело постојала у једном вишем свету те како носи идеју живота као битно своје обележје.

Но, пошто се она уселила у тело оно јој доноси невоље, неред, и зебњу; свих пет простих чула њу збуњују а болести јој ограничавају стицање правог сазнања. Из оваквог излагања душа је живела и живеће после смрти, а да је вечна Платон наводи пет доказа о бесмртности и то: први доказ се позива на постанак супротног из супротног; други се заснива на сећању на идеје; трећи се позива на простоту душе; четврти се заснива на одрицању да је душа хармонија тела; и пети на учествовању душе у идеји живота. Као што доказује да је душа бесмртна исто тако Платон доказује да је она и неуништива, јер уништењу ће се уклонити оно што је бесмртно, оно што је вечно после стварања. Такође је утврђено да душа у себи садржи силу чија су битна својства: разум и слободна воља.

Сазнање и мишљење прва је сила духа, а друга сила се налази у слободи воље, али су обе силе у суштини споредне. Сваки човек је споредан зато што је разуман и разум му припада да чисти срце јер чисто срце је блиско истини. Ипак морамо знати да онај који нас је створио није се повукао и препустио нас самим себи, већнам је саопштио основне истине о себи, свету и човеку и то на два начина: природним и натприродним откривањем. Изабрао је онога који се истакао исповедањем своје вере да буде родоначелник народа који ће једини у свету чувати чисту веру у Творца свега видљивог и невидљивог. Сво своје јављање засновао је на истини тражећи од својих следбеника да све творе у истини, са истином и кроз истину, јер једино она спасава и може да сачува од пропасти. Али народи а

су разумели да, истину ће имати тек када умру, јер у дано благо одозго у Старозаветном Законукоји је уређивао верски, морални, друштвени живот једнога народа и његов однос према другима који су га окруживали. Ипак, мора се признати да су они били скучени законом зато када дође „ пуноћа времена", тј. када је сазрео грех у свету дође Истина, кроз коју је све постало да спасе заблуделе и врати на прави пут преварене. Како и накоји начин може човек да се спасе и да дође до познанја истине? Познаваоц срца, указује да се са Апсолутносавршеним Бићем може победити лаж, исцелјењем разума и очишћењем воље се може свако уздићи изнад овог пропадљивог света и свега у њему. Дакле, потребно је упознати Онога који и хоће да помогне, али циљ сазнања није сазнање суштине Бића, него је циљ сазнање истине, налажење смисла свога постојања и осмишљавање своје стварности.

Свако од нас треба да пожели да сазна истину о стварности а не саму стварност, јер то можемо сазнати због тога што у нама самима постоји извор истине и имамо могућност да се придружимоистини. Свака истина има два смисла: постоји истина као знање о реалности и постоји истина као сама стварност. Истина је не само идеја него је и створење, тј. постојећи јер је рекао: „Ја сам Истина". Да би се родио смисао постојања морамо стећи истину као стваралачки акт духа, те она постаје изнад стварности која на нас врши притисак и постаје истина изнад овог света, а изнад ње се налази само, Б о г који је И с т и н а.

Међутим, желим да поставим питање: „Да ли је истина корисна у овом животу и у овом свету"? Тражење истине и исказивањем жеље да се и дође до ње није корисно у овом свету јер оно не указује услуге него може бити рушилачка. Проналажење истине од сваког захтева велико одрицање и великужртву и не ретко она води до подвига, до мучеништва.

Потпуно прихватање еванђелске Истине не толико да ослобађа а и спасава у овом свету, колико ослобађа и спасава од овог света. Свако исповедање Истине садржи у себи ризик и опасност јер она је изнад света и суди свету. Познати Истину у овом свету значи доћи до спасења у оновременом, а само започињање трагања јесте у патњи и тузи а често пута и у побожној очајности. Зашто је то тако? Свако биће пуно размишља и тражи одговоре за поједине судбине. Како онај што чини у своје животу зло не искуси праведну казну и то одмах или бар са мало одлагања, а онај који чини добро да задобије праведу награду? О, како је нашсуд релативан јер смо ограничени простором и временом и незнамо ко то страда и ко то благује. Задобијање материјалног богатства није мерило нечијег пада или успона јер можда је дано дотичном да би делећи га са ништима ухватио души својој место у царству непролазном. Дакле, сазнање наше тражи Истину али сазнавалац може понекад да сазна и,лаж света у коме је. Тада Истина мора да

унутрашње биће нити миром ни спокојом.

Из свега до сада реченог изводи се суд, да познањем Истине може да се разоткрије морални пад света, да се покаже разлика између личне и светске судбине, и велики сукоб између слободе и нужности. Зато су људи исправљали Еванђеље те га допуњавали „истинама“ овога света, а пошто је лаж близу истине теже ју је раскринкати.

Највише су се људи трудили да убеду своје следбенике у политичком животу да следећи их могу задобити све од овога света, обећавајући им добар и веома лагодан живот, али при томе неограничен никаквим моралним начелима. То је толико видљиво у рушилачким револуцијама у вековима иза нас, а у веку нашег постојања. Обећавајући све и свашта, али без Бога успели су неко време да се задрже на сцени, али њихов пад је сада очигледан и страшан, како за њих тако и за оне све који су их следили и помагали у спровођењу њихових суманутих идеја.

Није суманута идеја обрећања доброга живота, али начин како ће се доћи до њеног остварења је тај, јер на туђој невољи не може се градити своја срећа и благостање за многе и за себе. Тако су многи расли и развијали се под туторством „политичког актива“ и није никакво чудо што сада када су добили могућност да нешто промене немају смисла а чини ми се ни зања да то учине. Духовно рањен народ се помаже тако што је дозвољено сектама свих врста да вршљају по истом и да га оне лече а зна се чије су оне слуге. Осиромашен и бачен на ивицу пропасти народ трба да се задовољи мрвицама што падају са трпезе господара њихових и треба што више да воде расправу о грбу који је некада био његов и који је он плаћао и својим новцем а поготову својим знојем и својом крвљу. У неким државама несме да се каже којој нацији припадаш, а овде можешда бидеши вођа свих, јер „сви, сви, сви“ смо ми исти под лицем правде и државе. Људи гладни траже заштиту а говори им се да се ништа без министарства не може урадити. Тако су говорили и пре њих па су их ови омаловажавали и свима говорили да „лажу“. Где је истина? Са вама или са другима лако је ући у двадесетпрви век али вас је тешко пратити јер одосте далеко напред у задовољењу својих потреба. Са вама се и не може јер нисмо на истом путу. Ми смо изнад вас јер истина је са нама и ми смо са Истином. Неко од вас ће пожелети и да нам се придружи или макар да промени став али незна за начин како то да уради. Ево упутства од Оног који је и такве исправљао и за таквима се жалостио: „Покајте се, јер се приближи царство небеско.“ (Мт. 4,17).

„Б А Ц О“

Постоји један човек. Међу мноштвом људи он је „Бацо“.

Да, друг је „Бацо“!

И ништа не би било необично да „Бацо“ нема необичну животну сапутницу. Та необична, до пре две године животна сапутница, од пре приближно две године преобрази се у животну

сапутницу.

Да, нема више патње.

Живе они сада комотно, раскалашно, бахато... Понекад се само замисле.

Идила тече...

Једног лепог дана 1996. године друг „Бацо“ предложи животној сапутници /некадашњој сапутници/ да подигну воденицу.

„Зашто“? - брецну се „наивна“ Ојка. Да тако се зове другарица.

Као и обично, смркнути бизнисмен реско одговори: „Да помогнемо сиротом народу“.

„Можемо! Треба помоћи гладном народу“ - одобровољи се Ојка.

После добрих сат времена разговора, наивно уз „брљу“ за „Бацу“ и чисти „натур“ сок за Ојку, паде договор.

Ипак неће бити воденица. Не може бити поточара јер нема у близини потока. За већу воденицу далеко је река.

Река постоји само на географским картама величине чаршафа свадбарског стола. Знате чаршафе оних столова за разне гозбе. А „Бацо“ као „Бацо“ воли гозбе. Ту он често за столом одспава, по који сат док га неко од ближњих не одведе на починак.

Побогу, треба „Бацо“ да се отрезни и одмори. И да се освести јер сутра је нови дан. Бизнис.

Треба се обезбедити...

Коначно одлука је: Неће бити мала поточара ни већа воденица него „мањи млин“.

„Мањи млин“ за народ и због народа. А како ће радити.

Побогу зна се.

Ојка је обучена за те прославе, она зна ту технологију.

Ојка је „Милка - текстилка“. Она то јест другарица Ојка зна и много више од тога. Зато она никад није на радном месту. Што би била тамо кад свашта зна. Нарочито оно што нико од радника незна у прдузећу где њих двоје шефују. Другарица Ојка за седам преподневних сати рада обиће текстилна и прехрамбене подавнице. Наравно, не баш све. Обиће и ћеваџиницу и покоји модни butik.

Што да не, кад може. Јошуспут и полиже неколико комада.

Хоће јој се а може.

Алал вера!

Шта је то у односу на милион марака колико вреди воденица без воде /„мањи млин“/ „Мањи млин је за народ и због народа“. За и због народа ако треба и више од милион марака даће брачни пар.

Не, народу не треба!

Народу треба обавити мељаву пшенице. Наравно ако је народ буде имао.

Брачни пар раздрагано, лежерно, опуштено како то могу само новокомпоновани бизнисмени, запева:

„Нема лепшег гурманског драгуља од порције густога пасуља“...

Тако они загрљени запеваше и ухватише се

за јарећу плећку. Опуштен као бег, а намргођен по навици, као во "Бацо заурла : "О кад би смо могли цара Проба соног света довести да проба..." Тако "бацо" запева, заборавивши да још увек пије љуту брљу. Десило се, друг „ Бацо" помислио да конзумира домаће вино. Онда су се кроз разговор вратили у назад 2-3 године /„Бацо" је те зиме носио шупљикаве мокасине а Ојка шупљикаве сандале/.

Како су они успешни? Како?

Радиници како Вам није јасно. Они су успешни, нарочито „Бацо"

Имају они поред две плате и нешто земље. Земљорадиници како Вам није јасно колика је та

добит по јутру земље.

А они имају неколико јутара пута то нешто. Јаљсна рачуница!

То је дало МИЛИОН МАРАКА. За оне остале побринуће се „Бацо"

„Како за остале" упита забринута Ојка.

„За привредна тешка обољења треба „БАААЦА" воље и стрпљења" одговори јој за утеху „Бацо".

Наставак следи у следећем броју.

Станишић, 20.9.1996. г.

ИЗ РАДА ОДБОРНИЧКЕ ГРУПЕ СРС

Настављајући своју активност око предстојећих избора, јер она за Српске радикале није ни престајала Одборничка група СРС богатија за једној изборно искуство крећа ка коначном циљу. Тај циљ је да се коначно на чело Српског народа стави његова национална Странка. Да радикали коначно преузму власт на свим нивоима. Они то желе учинити на демократски и парламентаран начин, како би омогућили народу да на такав начин и буду разрешени власти ако се огреше о Српски народ и његово национално биће.

Српска радикална странка и не обећава оно што не може да учини али будућа власт обећава да ће учинити све да принципи уставности и

СИМА КУРТЕШАНИН, НОВОИЗАБРАНИ ЧЕЛНИК ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРС НАСТАВЉАМО ДОСЛЕДНО

У руководству Општинског одбора

Српске радикалне странке у Сомбору дошло је недавно до кадровских промена. За начелника је изабран Сима

Куртешанин, четрдесетогодишњи дипломирани економиста.

- Реч је о нормалним променама чији је циљ да што спремнији дочекамо предстојеће изборе.

законитости, као и одговорност општинских руководилаца буде основни циљ савремене локалне самоуправе. Општина мора да се претвори у сервис грађана. Због тога „власт" коалиције сматрамо као тренутну и привремену.

Да би приближила програм онима којима је и намењен одборничка група ових дана организује Политичке трибине по месним заједницама у читавој Сомборској општини. На трибинама учествује најуже руковотство Општинског одбора СРС на челу са председником Симом Куртешанином. Цео политички маркетинг осмислио је и дао Савезни посланик Стеван Кесејић. Често трибинама гостују и чланови Окружног одбора СРС из Куле, Оџака и Апатина. Из свега наведеног се види да је цео радикални Округ на ногама у предизборној кампањи за предстојеће Републичке и Председничке изборе.

Тако је протеклих дана одржано више трибина по следећим местима: Билић, Дорослово, Чонопља, а на реду су и сви остали од укупно двадесет Месних одбора СРС. Посећеност трибинама је задовољавајућа што потврђује велики број приступница у националну Српску радикалну странку.

Највећи број питања које постављају грађани односи се на тренутну политичку ситуацију и безакоње у земљи. У склопу тога тржи се и одговор шта СРС може урадити по том питању. Одговори су свима који познају Програм СРС су јасни. Ето Вам прилике да средите стање и безвлашће ако гласате да Српски радикали дођу на власт, а онда зна се: цела Србија ће изгледати уређена као Земун. То је најбољи пример како то раде радикали. Радикално то се зна, али ни један запослени није отишао кући зато што је вишак. Он је једноставно упослен, он је добио прилику да ради за оно зашта је некада давно и примљен на посао.

Овим путем одборничка група СРС позива све члановем, симпатизере као и све патриотске снаге у Сомбору да присуствују нашим политичким трибинама и да тамо учествујући у дискусији дају све оне добре идеје које ће случити на добробити грађанима Сомбора.

Одборник СО Сомбор
М. Весић

Наставићемо стриктно спровођење националног, економског и политичког програма Српске

радикалне странке, а када је реч о Сомбору, и даље ћемо бити конструктивна опозиција, којој ће увек у првом плану бити интерес грађана наше општине. Планирамо да интензивирамо рад наших месних организација одржавањем јавних трибина и редовних састанака који ће бити отворени за јавност. - рекао је Сима Куртешанин.

ИСО, ИСО РЕЦИ ТАТИ ДРВАРУ...

Оснивач и издавач: др Војислав Шешел - Генерални директор: Александар Стефановић - Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић - Новине уређује редакција, секретар редакције: Љиљана Миоковић, Уредништво за Сомбор: Главни и одговорни уредник за Сомбор: Стеван Кесејић, Уредник за Сомбор: Зоран Шилјак

Адреса редакције: Трг Светог Тројства 1, 25000 Сомбор, Тираж 5000, Рукописи се не враћају
 Новине "Велика Србија" су уписане у Регистар Средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 10104 од 5. Јуна 1995.